

TABELA ZAMIENNIKÓW

Lp. lit.	Zamienniki	Zalicza się za 1 kg żywej wagi trzody chlewnej objętej obowiązkiem dostaw	Lp. lit.	Zamienniki	Zalicza się za 1 kg żywej wagi trzody chlewnej objętej obowiązkiem dostaw
I. Trzody chlewnej					
a	ekstra słoninowej	900 gramów	Młodzieży		
b	słoninowej	950 "	a	klasy I	1800 gramów
c	mięсно-słoninowej	1000 "	b	klasy II	2050 "
d	mięsnej	1000 "	c	klasy III	2200 "
e	bekonowej kl. I, II lub III	900 "	III. Cieląt		
f	bekonowej w pozost. klasach	1000 "	a	klasy I	1450 "
II. Bydła rogatego					
jałówek, wolców, krów, wołów					
a	klasy I	1450 "	b	klasy II	1600 "
b	klasy II	1550 "	c	klasy III	1800 "
c	klasy III	1700 "	IV. Owiec		
d	klasy IV	1800 "	a	klasy ekstra	1500 "
e	klasy V	2050 "	b	klasy I	1600 "
f	klasy VI	2200 "	c	klasy II	1700 "
Buhajów					
a	klasy I	1450 "	d	klasy III	1900 "
b	klasy II	1550 "	e	klasy IV	2100 "
c	klasy III	1700 "	V. Drobiu		
d	klasy IV	1800 "	a	kur, gęsi, kaczek, indyków kl. I	650 "
e	klasy V	2200 "	b	" " " " kl. II	800 "
Byczków					
a	klasy I	1700 "	VI. Wełny owczej potnej średniej klasy z wyjątkiem wełny odpadkowej i martwej		
b	klasy II	1800 "			100 "
c	klasy III	2050 "			
d	klasy IV	2200 "			

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 grudnia 1953 r.

w sprawie obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez spółdzielnie produkcyjne i ich członków oraz przez gospodarstwa rolne należące do instytucji państwowych, spółdzielczych i społecznych i nie włączone do państwowych gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Na podstawie art. 10 i 16—18 dekretu z dnia 1 grudnia 1953 r. o obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 244) zarządza się, co następuje:

R o z d z i a ł 1.

Ustalanie wysokości obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez spółdzielnie produkcyjne.

§ 1. Podstawą do ustalania wysokości obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez spółdzielnie pro-

dukcyjne jest powierzchnia użytków rolnych bez działek przyzagrodowych członków spółdzielni, wyrażona w hektarach fizycznych, oraz norma dostawy z jednego hektara użytków rolnych.

§ 2. Dla spółdzielni produkcyjnych, w których ilość użytków rolnych, przypadająca na jedną rodzinę członków spółdzielni nie przekracza 10 ha, norma dostawy z jednego hektara użytków rolnych wynosi:

1) w pierwszym roku prowadzenia przez spółdzielnię zespołowej gospodarki rolnej — 35%,

- 2) w drugim roku prowadzenia zespołowej gospodarki rolnej — 50%,
- 3) w trzecim i następnych latach prowadzenia zespołowej gospodarki rolnej — 70%

normy obowiązującej w danym powiecie dla gospodarstw indywidualnych.

§ 3. Dla spółdzielni produkcyjnych, w których ilość użytków rolnych, przypadająca na jedną rodzinę członków spółdzielni, przekracza 10 ha, ustala się normę dostawy z jednego hektara użytków rolnych w sposób następujący:

- 1) dla pierwszych 10 ha, przypadających na jedną rodzinę członków spółdzielni — w wysokości określonej w § 2 pkt 1), 2), 3),
- 2) dla pozostałej ilości hektarów — w wysokości 50% normy określonej w § 2 pkt 1), 2), 3).

§ 4. Ilość użytków rolnych, przypadająca na jedną rodzinę członków spółdzielni, ustala się, dzieląc ogólną powierzchnię użytków rolnych danej spółdzielni — bez odłogów i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych, przekazanych spółdzielni do użytkowania — przez ilość rodzin członków spółdzielni.

§ 5. Pierwszym rokiem prowadzenia zespołowej gospodarki rolnej jest rok, w którym po raz pierwszy dokonano zespołowych siewów wiosennych.

§ 6. W razie wstąpienia do spółdzielni produkcyjnej nowych członków i dokonania z wniesionych przez nich użytków rolnych zespołowych zbiorów wysokość obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez spółdzielnię z tych użytków w roku wniesienia ich do spółdzielni ustala się, mnożąc ilość hektarów tych użytków przez normę, wynoszącą 35% normy obowiązującej w powiecie dla gospodarstw indywidualnych; w następnych latach wysokość obowiązkowych dostaw z tych użytków ustala się identycznie jak dla użytków rolnych całej spółdzielni.

§ 7. Wysokość normy obowiązkowej dostawy zwierząt rzeźnych dla gospodarstw indywidualnych, stanowiącą podstawę do ustalenia normy dla spółdzielni produkcyjnych, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1953 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez indywidualne gospodarstwa rolne (Dz. U. Nr 50, poz. 248).

§ 8. 1. W przypadku gdy spółdzielnia nie może wykonać obowiązku dostaw zwierząt rzeźnych, obowiązek ten ciąży na członkach spółdzielni.

2. Obowiązek dostaw każdego członka spółdzielni w pierwszych dwóch latach prowadzenia przez spółdzielnię zespołowej gospodarki rolnej ustala się, dzieląc wysokość obowiązkowych dostaw spółdzielni na członków proporcjonalnie do powierzchni użytków rolnych wniesionych przez każdego członka do spółdzielni.

3. Obowiązek dostaw, o których mowa w ust. 2, nie dotyczy członków, którzy wniesli do spółdzielni użytki rolne o obszarze nie przekraczającym 1 ha.

4. W trzecim i następnych latach prowadzenia przez spółdzielnię zespołowej gospodarki rolnej obowiązek dostaw każdego członka ustala się, dzieląc wysokość obowiązkowych dostaw spółdzielni przez ilość rodzin jej członków.

R o z d z i a ł 2.

Ustalenie wysokości obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez członków spółdzielni produkcyjnych.

§ 9. 1. Wysokość obowiązkowej dostawy zwierząt rzeźnych z działek przyzagrodowych członków spółdzielni produkcyjnych wynosi 10 kg żywej wagi trzody chlewnej mięsno-słoninowej od każdej działki, przewidzianej statutem spółdzielni.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy członków spółdzielni produkcyjnych, o których mowa w §§ 10 i 11 rozporządzenia.

§ 10. 1. W spółdzielniach produkcyjnych, które nie rozpoczęły jeszcze zespołowej gospodarki rolnej, (§ 5) obowiązek dostaw ciąży na członkach spółdzielni.

2. W spółdzielni produkcyjnej, która w roku założenia nie prowadzi zespołowej gospodarki rolnej, ale w której dokonano zespołowych siewów jesiennych, wysokość obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez poszczególnych członków spółdzielni ustala się, mnożąc ilość hektarów użytków rolnych, wniesionych przez każdego członka do spółdzielni, przez normę, wynoszącą 80% normy obowiązującej w powiecie dla gospodarstw indywidualnych.

3. W spółdzielni produkcyjnej, która w roku założenia nie prowadzi zespołowej gospodarki rolnej i w której nie dokonano zespołowych siewów jesiennych, wysokość obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez poszczególnych członków spółdzielni ustala się, stosując normę obowiązującą w powiecie dla gospodarstw indywidualnych.

4. Normę, określoną w ust. 3, stosuje się do członków spółdzielni produkcyjnej, która w roku następnym po jej założeniu nie prowadzi zespołowej gospodarki rolnej.

5. Obowiązek dostaw, o którym mowa w ust. 2, 3 i 4, nie dotyczy członków, którzy wniesli do spółdzielni produkcyjnej użytki rolne o obszarze nie przekraczającym 1 ha.

§ 11. 1. W razie wstąpienia do spółdzielni produkcyjnej, która prowadzi zespołową gospodarkę rolną, nowych członków i dokonania z wniesionych przez nich użytków rolnych zbiorów indywidualnych — obowiązek dostaw z tych użytków ciąży na nowych członkach.

2. Wysokość obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych z użytków rolnych, o których mowa w ust. 1, ustala się w roku wniesienia ich do spółdzielni, mnożąc ilość hektarów użytków przez normę, wynoszącą 80% normy obowiązującej w danym powiecie dla gospodarstw indywidualnych.

R o z d z i a ł 3.

Ustalenie wysokości obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez gospodarstwa rolne, należące do instytucji państwowych, spółdzielczych i społecznych i nie włączone do państwowych gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

§ 12. Wysokość obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez gospodarstwa rolne, należące do instytucji państwowych, spółdzielczych i społecznych i nie włączone do państwowych gospodarstw rolnych, podleg-

łych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, których obszar użytków rolnych nie przekracza 20 ha, ustala się, mnożąc ilość hektarów użytków rolnych przez normę, wynoszącą 30 kg żywej wagi trzody chlewnej.

§ 13. Dla gospodarstw, wymienionych w § 12, których obszar użytków rolnych przekracza 20 ha, normę dostaw z 1 ha użytków rolnych ustala się w następującej wysokości:

- 1) dla pierwszych 20 ha — 30 kg,
- 2) dla następnych ilości hektarów ponad 20 ha do 50 ha — 20 kg,
- 3) dla dalszej ilości ponad 50 ha — 10 kg.

R o z d z i a ł 4.

Obniżenia i zwolnienia od obowiązku dostaw zwierząt rzeźnych.

§ 14. 1. Spółdzielniom produkcyjnym, których grunty orne, łąki lub pastwiska V i VI klasy stanowią co najmniej 30% ogólnego obszaru użytków rolnych, obniża się wysokość obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych, przypadających z gruntów V i VI klasy:

- 1) o 20% — o ile grunty orne, łąki lub pastwiska V i VI klasy stanowią od 30 do 40% ogólnego obszaru użytków rolnych,
- 2) o 30% — o ile grunty orne, łąki lub pastwiska V i VI klasy stanowią powyżej 40 do 50% ogólnego obszaru użytków rolnych,
- 3) o 40% — o ile grunty orne, łąki lub pastwiska V i VI klasy stanowią powyżej 50% ogólnego obszaru użytków rolnych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do członków spółdzielni produkcyjnych, o których mowa w §§ 10 i 11 rozporządzenia.

§ 15. 1. Odłogi i inne nie zagospodarowane użytki rolne, przekazane spółdzielniom do użytkowania, zwolnione są od obowiązku dostaw zwierząt rzeźnych na okres pierwszych trzech lat użytkowania.

2. W czwartym i piątym roku użytkowania odłogów i użytków, o których mowa w ust. 1, stosuje się przy ustalaniu obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych z nich przypadających — normy ulgowe, wynoszące w czwartym roku użytkowania 50%, a w piątym roku — 70% normy określonej w § 2 lub w § 3 pkt 2.

3. W szóstym i następnych latach użytkowania odłogów i użytków, o których mowa w ust. 1, stosuje się przy ustalaniu obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych z nich przypadających — normę określoną w § 2 lub w § 3 pkt 2.

§ 16. Działki przyzagrodowe osiedleńców w spółdzielniach produkcyjnych zwolnione są od obowiązku dostaw zwierząt rzeźnych w roku, w którym nastąpiło osiedlenie, oraz w roku następnym.

§ 17. 1. Jeżeli na skutek nadzwyczajnych okoliczności zdolność produkcyjna gospodarstwa została w takim stopniu zmniejszona, że obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych nie mogą być wykonane w części lub w całości, może nastąpić częściowe lub całkowite zwolnienie od obowiązku dostaw zwierząt rzeźnych.

2. Wnioski w sprawach, wymienionych w ust. 1, rozstrzygają prezydya powiatowych rad narodowych w porozumieniu z powiatowymi pełnomocnikami Ministerstwa Skupu.

§ 18. Minister Skupu w porozumieniu z właściwymi ministrami może w szczególnie uzasadnionych przypadkach zwolnić gospodarstwa rolne, o których mowa w § 12 rozporządzenia, od obowiązku dostaw zwierząt rzeźnych lub obniżyć wysokość obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych w granicach do 50% ustalonego zobowiązania.

R o z d z i a ł 5.

Wykonanie obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych.

§ 19. Do wykonania obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez spółdzielnie produkcyjne i ich członków oraz przez gospodarstwa rolne, należące do instytucji państwowych, spółdzielczych i społecznych i nie włączone do państwowych gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, stosuje się odpowiednio przepisy §§ 3, 4, 11, 14 i 16—19 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1953 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez indywidualne gospodarstwa rolne (Dz. U. Nr 50, poz. 248).

§ 20. Gospodarstwa rolne (§ 12), których plan gospodarczy nie przewiduje prowadzenia hodowli trzody chlewnej, mogą za zezwoleniem organu ustalającego wysokość zobowiązania wywiązać się w całości z obowiązku dostaw zwierząt rzeźnych w bydło rogatym, cielętach, owcach, drobiu lub wełnie owczej.

§ 21. Spółdzielnie produkcyjne specjalizujące się w hodowli określonego rodzaju zwierząt lub drobiu mogą za zezwoleniem organu ustalającego wysokość zobowiązania wykonać obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych w odpowiadających specjalizacji tych gospodarstw rodzajach zwierząt rzeźnych, drobiu lub wełnie owczej.

R o z d z i a ł 6.

Właściwość i postępowanie odwoławcze.

§ 22. Wysokość obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez spółdzielnie produkcyjne, ich członków i gospodarstwa rolne, należące do instytucji państwowych, spółdzielczych i społecznych i nie włączone do państwowych gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, oraz terminy tych dostaw ustalają prezydya powiatowych rad narodowych w porozumieniu z powiatowymi pełnomocnikami Ministerstwa Skupu.

§ 23. 1. Od decyzji, ustalającej wysokość obowiązkowej dostawy zwierząt rzeźnych, przysługuje zobowiązanemu prawo odwołania.

2. Odwołanie wnosi się do prezydium wojewódzkiej rady narodowej za pośrednictwem prezydium powiatowej rady narodowej.

3. Prezydium powiatowej rady narodowej przekazuje odwołanie wraz z odpowiednimi wnioskami do decyzji prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 24. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej rozstrzyga odwołanie w porozumieniu z wojewódzkim pełnomocnikiem Ministerstwa Skupu.

§ 25. 1. Odwołanie powinno być wniesione w terminie 30 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wysokości obowiązkowej dostawy lub od dnia powstania nowych okoliczności, uniemożliwiających wykonanie obowiązku dostawy.

2. Odwołanie może być wniesione ustnie lub na piśmie.

3. Odwołanie jest wolne od wszelkich opłat.

4. Odwołanie powinno być rozpatrzone i ostatecznie załatwione najpóźniej w ciągu miesiąca od daty wniesienia odwołania.

5. W razie wniesienia odwołania prezydium powiatowej rady narodowej może w uzasadnionych przypadkach odroczyć wykonanie obowiązku w części lub w całości do czasu wydania decyzji przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 26. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skupu oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

250

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 grudnia 1953 r.

w sprawie obowiązkowych dostaw mleka przez indywidualne gospodarstwa rolne i mleczarskie.

Na podstawie art. 5, 10 ust. 2 i art. 17 — 19 dekretu z dnia 1 grudnia 1953 r. o obowiązkowych dostawach mleka (Dz. U. Nr 50, poz. 245) zarządza się, co następuje:

R o z d z i a ł 1.

Ustalanie wysokości obowiązkowych dostaw mleka.

§ 1. Wysokość obowiązkowych dostaw mleka przez poszczególne indywidualne gospodarstwa rolne ustala się, mnożąc ilość hektarów użytków rolnych w danym gospodarstwie przez normę, obowiązującą w danym powiecie.

§ 2. Wysokość obowiązkowych dostaw mleka, przypadająca z jednego hektara użytków rolnych w poszczególnych powiatach (normy), określa tabela, stanowiąca załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Wysokość obowiązkowych dostaw mleka przez gospodarstwa mleczarskie (gospodarstwa położone w mieście i prowadzące chów krów dojnych dla produkcji i sprzedaży mleka) ustala się, mnożąc ilość posiadanych krów przez normę, wynoszącą 500 litrów mleka od każdej posiadanej krowy.

§ 4. Przy obliczaniu wysokości dostaw stosuje się zaokrąglenie do 1 litra. Niepełne litry zaokrągla się do 1 litra w górę.

§ 5. 1. Terminy dostaw określa się na poszczególne miesiące.

2. Minister Skupu określi szczegółowy tryb ustalania terminów obowiązkowych dostaw mleka.

§ 6. Wysokość obowiązkowych dostaw mleka przez poszczególne indywidualne gospodarstwa rolne i gospodarstwa mleczarskie oraz terminy tych dostaw ustalają prezydium gminnych rad narodowych w porozumieniu z gminnymi delegatami Ministerstwa Skupu.

R o z d z i a ł 2.

Obniżenia i zwolnienia od obowiązku dostaw mleka.

§ 7. Posiadacze gospodarstw rolnych o obszarze nie przekraczającym 5 ha użytków rolnych, położonych na

terenie województw: warszawskiego, poznańskiego, bydgoskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, stalinogrodzkiego, krakowskiego i rzeszowskiego oraz m. st. Warszawy i m. Łodzi, i posiadacze gospodarstw rolnych o obszarze nie przekraczającym 6 ha użytków rolnych, położonych na terenie województw: olsztyńskiego, gdańskiego, koszalińskiego, szczecińskiego, zielonogórskiego, wrocławskiego i opolskiego, mający na utrzymaniu więcej niż dwoje dzieci poniżej 14 lat, mogą korzystać z obniżenia obowiązkowych dostaw mleka w wysokości 150 litrów na każde dziecko powyżej dwójga.

§ 8. Gospodarstwom, których grunty orne, łąki lub pastwiska V i VI klasy stanowią co najmniej 30% ogólnego obszaru użytków rolnych, obniża się wysokość obowiązkowych dostaw mleka, przypadających z gruntów V i VI klasy:

- 1) o 20% — o ile grunty orne, łąki lub pastwiska V i VI klasy stanowią od 30 do 40% ogólnego obszaru użytków rolnych,
- 2) o 30% — o ile grunty orne, łąki lub pastwiska V i VI klasy stanowią powyżej 40 do 50% ogólnego obszaru użytków rolnych,
- 3) o 40% — o ile grunty orne, łąki lub pastwiska V i VI klasy stanowią powyżej 50% ogólnego obszaru użytków rolnych.

§ 9. Odłogi i inne nie zagospodarowane użytki rolne, przydzielone do zagospodarowania indywidualnym gospodarstwom rolnym, zwolnione są od obowiązku dostaw mleka na okres pierwszych trzech lat użytkowania.

§ 10. Gospodarstwa przydzielone osiedleńcom zwolnione są od obowiązku dostaw mleka w roku, w którym nastąpiło osiedlenie, oraz w roku następnym.

§ 11. 1. Zmniejsza się wysokość obowiązkowych dostaw mleka przez gospodarstwa:

- a) prowadzące wychów cieląt — o 200 litrów na każde cielę zatrzymane do chowu,
- b) prowadzące wychów cieląt zakontraktowanych przez upoważnione do tego przedsiębiorstwa państwowe — o 300 litrów za każde cielę,